

מעשי צדיקים

הרה"ג אריאל לוי שליט"א
ראש כולל חיבת הארץ, עתניאל

זכרונות ממרן רבנו מרדכי אליהו זצוק"ל

ילדות בצילו של הרב
מורה הוראה בישראל
מאור עינינו
גאון עוזנו
לקדושים אשר בארץ המה
הנחמדים מזהב
שמחת המצוות
רש"י על התורה
אור החיים הקדוש
אמונת חכמים
"טובים מאורות" - הקשר בין הרב אליהו לרב שפירא זצ"ל
ואת יראי ה' יכבד

ילדות בצלו של הרב

דוד המלך אומר בתהלים: "על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו". בימינו, שטף מים רבים של דעות כוזבות ותרבויות שווא הגיעו אלינו בהצפה גדולה ומאיימים להשכיח מאתנו מי אנחנו ומה חיינו. לכן כל כך חשוב לשאת עיננו לקדושים אשר בארץ המה, להיזכר מה הם באמת חיים אמיתיים.

החל מתקופת ילדותי זכינו לגור בשכנות לאילן הגדול הרב מרדכי אליהו זצ"ל, להתאבק בעפר רגליו ולשתות בצמא את דבריו. אז לא היה אינטרנט, וב"ה גם טומאת הטלוויזיה לא היתה לנו. חיינו כמו בתוך סוג של גן עדן בעוה"ז. כל חיינו היו טובבים סביב מרן הקדוש. כשראינו את השמחה שקרנה מפניו בזמן שהיה מברר הלכה, את ההתלהבות מכל דבר הלכה, הבנו שדבר ה' זו הלכה זה הדבר החשוב ביותר.

בערב שבת לא היינו הולכים לבית הכנסת אלא לביתו של הרב, ומתלווים אליו בדרכו לתפילה. בדרך היו שואלים אותו שאלות והרב היה עונה לשואלים מתוך אמון ואהבה. מתוך קשר עצום

לנותן התורה. פניו המאירות באור התורה הטביעו רושם אדיר בנפשותינו. כשגדלנו ונחשפנו לעולם, שיתפנו את הסובבים אותנו בפסקי מורנו הרב. וכשאמרו ששיטתו מחמירה, לא הבנתי. הרי ראיתי נהרה אדירה של שמחה! ראינו רוע, שלוה, נחת וישוב הדעת מופלג!

סבלנות אין קץ הייתה לו, אהבת ישראל ואכפתיות מכל יהודי באופן שלא ניתן לתיאור. ענווה ושפלות יחד עם הנהגת מלכות, בבחינת "מאן מלכי רבנן". את שמחת המצוות שהייתה לו, לא ניתן להמחיש. הוא היה ממש התגלמות הפסוק: "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב". כל דקה היתה מדודה ושמורה אצלו, סדר היום שלו היה עמוס בעבודת ה' של עמל התורה והפצתה. והכל היה בפקחות ובזהירות עצומה. כל מילה שהייתה יוצאת מפיו הייתה שקולה ומדודה, והייתה בו זהירות מופלגת בכבוד הזולת.

מורנו הרב זצ"ל מעולם לא התערב במחלוקות, לא היה מעיר הערות מכאיבות או משפילות. הרב היה שותק למחרפיו ולא עולב בהם בחזרה, מוחל על כבודו ומחזיר טובה למבזים אותו. האמון שנתן בכל נשמות ישראל היה לנו ללימוד. התורה היתה אצלו יקרה מפנינים, לא היה מעניין אותו כסף ולא כבוד אישי, רק להיטיב עם נשמות ישראל את הטוב האמיתי, אין טוב אלא תורה. ממנו ספגנו מה עיקר ומה טפל. מהיחס האבהי והרחום שלו לילדים למדנו כמה חשוב לתת חום ואהבה לילדינו, להחשיב ולייקר אותם, מתוך תמיכה והקשבה ותשומת לב מרובה.

תורתו הייתה מתוך חיבור לכל גווני עם ישראל, בלי להיות כבול לציבור מסויים. כפי שאמר: "חבר אני לכל אשר יראוך. אנחנו לא שייכים לאף אחד, ואנחנו שייכים לכלם". נקי ממחלת הגלות של חלוקה לעדות, נקי מזלזול בעדות אחרות, וכל גווני עם ישראל מצאו אצלו אוזן קשבת.

בתוך עולם מבלבל ראינו אמת של תורה מאירה. ביום ההילולא הלב עולה על גדותיו בהצפת געגועים לאור תורתו. הלוואי ונזכה ללקט פירושים משולחנו הטהור ומדמותו הכבירה, זכותו יגן עלינו.

מורה הוראה בישראל

ראוי לשים לב, שמלבד הדין של בדיקת חמץ הפותח את מסכת פסחים, הגמרא מלמדת אותנו עקרון חינוכי חשוב מאד. במקום לומר בפירוש את הזמן המדוייק של בדיקת חמץ, המשנה נקטה בלשון "אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר".

לו היתה המשנה מפרטת שבדיקת חמץ נעשית בליל י"ד בניסן, לא היינו צריכים בירור ארוך מתי הוא הזמן המדוייק של בדיקת חמץ. אבל המשנה בחרה דווקא לפתוח במילה "אור", כדי

ללמדנו שמצווה לדבר בלשון נקיה! ואפילו שהמילה "לילה" אינה לשון מגונה, דרך חכמים לחזר אחר לשון יותר צחה ונקיה.

הגמרא מספרת שעל אותו תלמיד שדיבר בלשון נקיה אמר הלל: "מובטח אני בזה שמורה הוראה בישראל". ללמדנו לדורות שהוראת דבר ה' זו הלכה בישראל אינה רק מתוך ידע עצום ככל שיהיה, אלא נקודת המוצא היא סגנון דיבור נקי ומאיר, המעיד על נפש נקיה. מי שהסתופף בצלו של מאור עינינו הרב מרדכי אליהו זצ"ל, התאבק בעפר רגליו ושתה בצמא את דבריו, הבין מהו "מורה הוראה בישראל".

פניו היו מאירות. סגנון דיבורו היה זהיר, נקי ומחושב. הוא לא טען למונופול על התורה. לא שלל אחרים ולא לזלזל באחרים. לא נהג באיומים, ולא היו אצלו רמזים על נידויים וחרמות. עליו אפשר לדרוש את הפסוק: "תֹּרֶת אֱמֶת הֵיְתָה בְּפִיהוּ וְעֹלָה לְאִנְמֶצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִשׁוֹר הֶלֶךְ אֲתִי וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעֵוֹן: עוצמה אדירה של תורה בקדושה ובטהרה. פסקיו המאירים היו לא רק מתוך ידע עצום אלא על גבי עמל תורה ושימוש תלמידי חכמים יחד עם סבלנות והארת פנים בלי קץ.

מתוך קשר עצום לסודות ופנימיות התורה. אשרינו שזכינו לראות בדורנו מורה הוראה אמיתי בישראל כחכם מרדכי זצ"ל, שהיה גם זהיר מאד בכבוד הבריות. לכן נשתדל יותר לדבוק במורשתו האדירה, לשמוע את שיעוריו וללמוד יותר את אור התורה שהשאיר לנו בספריו.

מאור עינינו

מו"ר הרב זצ"ל היה מאור עינינו. אין לתאר ולשער את המאור הגדול שהאיר לנו בתורה הקדושה. רק להיות במחיצתו בתפילה וכבר האירו כל האותיות שבסידור באור מופלא. רק לראות איך הוא נכנס בחרדת קודש לבית הכנסת לתפילה, מנשק את המזוזה וכורע לפני היכל הקודש. רבנו האיר את עינינו כשראינו כיצד התייחס לכל דבר שבקדושה. לראות אותו אומר "לשם יחוד" לפני הנחת הסכך על הסוכה, לראות את ההערצה האדירה שלו לרבנו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" ע"ה, לשמוע מפיו בכל שנה בבית הכנסת "מנחת יהודה" ביומא דהילולא של מרן ה"בן איש חי" על שבחו וגדולתו של רבנו יוסף חיים מתוך מאור פנים שאין כדוגמתו בעולם. לשמוע ממנו על חכם מנשה שלו זצ"ל, שהיה מו"ר הרב זצ"ל הולך אחריו בצעירותו מדרשה לדרשה ורואה כיצד הוא מתבטל התבטלות גמורה ומוחלטת לפני גאון עוזנו ותפארתנו בעל ה"בן איש חי", והיה חכם מנשה אומר שהוא כעין הקלטה של דברי ה"בן איש חי" ואיננו אומר שום דבר משל עצמו, עד כדי כך שהוציא בדרשתו מגבת לניגוב הזיעה והשתמש בה בדיוק כשם כשמרן ה"בן איש חי" עשה בשעתו באותו שלב בדרשה. ועתה – נלקח מאיתנו מחמד עינינו.

גאון עוזנו

איזו גאונות מופלאה בתורה. איזה עיון עמוק ויסודי. איזה ריכוז, איזו שלוה, ואיזה יישוב הדעת! היינו יושבים בשיעור שהרב קרא לו "השיעור לרבנים" ב"טור" ו"בית יוסף" בימי חמישי בערב ורק להסתכל על עיניו הבורקות בשעה שמברר הלכה – היה זה מעמד נורא הוד. מר"ר הרב זצ"ל הוא ההוד שלנו, הזיו והפאר שלנו, הוא החיים שלנו. הוא שהטעימנו חמדה לתורה, הוא שחינך אותנו בדרכו הנעימה איך התורה היא שמחה, הוא האור שלנו. לראות את קדושת האכילה שלו, את המתיונות המופלאה באכילה. את "המוח שליט על הלב" שלו. את קדושת עיניו ואת צניעותו. לראות את סלידתו מהממון, בעינינו ראינו כמה פעמים איך באו אנשים להתברך מפיו וניסו לתת לו שטרות של כסף ולא הסכים לקחת ולקבל בשום אופן.

רבי נחמן מברסלב זי"ע בספרו ליקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן י"ז) אומר שיראה ואהבה אי אפשר לקבל כי אם על ידי הצדיקים שבדור. הצדיק הוא זה שמביט על כל יהודי בעין טובה, רואה בכל יהודי את הטוב שבו, את ההתפארות המיוחדת שהשם יתברך מתפאר בו, ומוליד בו אהבת ה' ויראת שמים. כך הרגשנו בקרבת הרב, ביום שבו ידעתי שאראה את הרב קל היה בהרבה מהרגיל להתגבר במלחמת היצר. לפעמים כשהיצר הרע היה מאיים הייתי אומר לעצמי: "והלא היום תראה את הרב ואיך אינך מתבייש להראות פניך לפניו אחרי שעברת עברות?" ולפעמים בזכות זה זכינו להתגבר קצת על היצר הרע.

לקדושים אשר בארץ המה

גם אם יהודי מרגיש רחוק מעבודת ה', ירים עיניו אל הקדושים, יתגעגע לחיים של קרבת אלוקים. ערך עצום וחשיבות רבה יש לכיסופים ולגעגועים לחיים של קדושה וטהרה.

כך גם ביחס לארץ ישראל. מבואר ב"אם הבנים שמחה", שאם היו המרגלים מכניסים לעם ישראל במדבר געגועים לארץ ישראל, היו יורשים את הארץ גם אם לא היו ראויים.

אמנם כל ימות השנה הומה ליבנו בגעגועים אין קץ לרבנו הגדול חכם מרדכי ולאחר תורתו. אך כשמתקרב יום השנה, והלב עולה על גדותיו בגעגועים, ראוי לציין את אוירת הרוממות שהרב הקרין סביבו, לנסות לבטא ולו במעט את המיית הגעגועים...

הנחמדים מזהב

מורנו ורבנו חכם מרדכי אליהו זצ"ל לימדנו בדוגמה אישית מופלאה מה המבט הנכון שאמור להיות על העולם, מה עיקר ומה טפל. תנועת הביטול הקבועה שהחווה בידו כשהגישו לו סכומי כסף (אדירים!) כמוה כאלפי שיעורים בפשט הפסוק: "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". בנוהג שבעולם שאנשי מקצוע וברוכי כישרונות גובים כסף רב תמורת עבודתם וחווה דעתם.

תופעה מופלאה ראינו בקביעות אצל מורנו הרב זצ"ל: כולו היה "עבד לעם קדוש". כאשר היה הרב נוכח בהתרמות לשיבות ומוסדות, גדולה הייתה השפעתו על הציבור. דרכו הייתה לדבר על חשיבות אחזקת התורה בממון אך מעולם לא לקח פרוטה לעצמו! כך כשדיבר בבית הכנסת היכל יעקב מידי שנה על מפעל קמחא דפסחא "אור לאה" ועל החשיבות לתמוך בו, היה זה מלב נקי רק למען עם ישראל. מתוך אכפתיות ודאגה לאלה שאין להם. כך במה שחזק את התורמים למכון מאיר אף כשלא נתבקש לעשות זאת. כך בישיבת המקובלים בית אל, בהילולת הרש"ש מדי שנה, היה נשאר זמן רב ומברך כל תורם באופן אישי בפנים מאירות. כך בישיבת "בית שמואל" בהילולת חמיו הרב נסים דוד עזראן זצ"ל מדי שנה, היה נשאר זמן רב בהתרמות לאחזקת הישיבה ומאציל מברכותיו על התורמים. וכך בעוד מקומות ובהזדמנויות שונות. מעולם לא עלה בדעתו לבקש אחוזים מן התרומות!

שמחת המצוות

מורנו ורבנו היה שמח כל כך, נטוע היטב בכל הלכה והלכה, ממקורותיה שבהררי קודש עד למסקנה המעשית. הנהרה שהייתה נסוכה על פניו בשעה שהיה מברר הלכה אין כמותה בעולם... אהה, מי ייתן לנו תמורתו... "ואיכה חשכה אור ההלכה". כל הלכה בכל נושא שהוא העסיקה אותו. בשיעור על "הלכות גאולת ישראל" שנמסר בימי בין המצרים היה הרב מפלפל באריכות על התבטיל שמותר לאכול בסעודה המפסקת... בהלכות ברכות היו דקדוקים רבים ועצומים, תילי תילים של הלכות. בהלכות שבת גם היו דקדוקים רבים מאוד, למשל כשהיה מדבר על סימן ש"א סעיף מ': "כובע שהוא מתפשט להלן מראשו טפח, אסור להניחו בראשו אפילו בבית, משום אוהל".

אם היית שומע אותו מדבר על הלכות תוקע תולדה של מלאכת בונה, או על הלכות חלב עכו"ם או בישולי עכו"ם, היו נחקקים הדברים בעצמותיך. היית מבין את חשיבות הדקדוק בכל פרט ופרט בהלכה... פעם כשלמדו בכולל "אור שלמה" שבחברון הלכות חלב עכו"ם, שלח הרב ישראל שליט"א למור"ר הרב לשאול אותו על הסיבה לאסור חלב עכו"ם בימינו,

הרי הטעם האמור בגמרא מסכת ע"ז דף ל"ה "ואלו דברים של עובדי כוכבים אסורין ואין איסורן איסור הנאה – חלב שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו". ובגמרא מובא שהטעם לאיסור חלב עכו"ם הוא שמא יחליף הגוי ויערב חלב בהמה טמאה בחלב הטהורה בלי שישאל רואהו, והלוא בזמננו יש רפתות ענקיות של פרות ואין שום חשש שמא יערבו חלב גמל וכדומה, ואם כן למה לאסור חלב עכו"ם? כשענה הרב לשואל השאלה, ממש גער בו בתקיפות ואמר: "חכמינו אסרו חלב עכו"ם משום חתנות. תראה כמה התבוללות יש בצרפת, והכול משום שלא נזהרים בחלב עכו"ם!" הדברים עשו רושם רב על השואל שהבין עד כמה הרב זהיר במיוחד בנושא חלב עכו"ם. גם בשיעוריו חקק הרב בלבבות שומעי לקחו את הצורך בהירות רבה מבישולי ומחלב

עכו"ם והיה מזכיר את משה רבנו ע"ה שמקטנותו לא הסכים לטעום חלב עכו"ם. רש"י על התורה

רש"י על התורה

יכול יהודי לקרוא פירוש רש"י על התורה. אבל אחרי שראית איך מו"ר חכם מרדכי אליהו מדקדק בפירוש רש"י, אחרי ששמעת אותו מרעים בקולו הנעים ובהבל פיו הקדוש דיבור אחד של רש"י על התורה, או אז אתה מבין שהעולם הזה הוא הבל הבלים ורוצה כולך לשקוע אך ורק בעולמה של תורה. פעם אמר מורנו הרב בביתו שכבר שנים כה רבות הוא חוזר על פירוש רש"י לתורה, ובכל פעם הדברים אצלו כחדשים והוא מוצא בהם חידושים. אם שמעת את הרב קורא בכל שנה ושנה לפני פרשת בלק את דברי רש"י על הפסוק: "כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו" "יתיישבו בארצם בכוח ובגבורה", הוארו בפניך האותיות של פירוש רש"י הקדוש ונחקקה בלבך חשיבות יישוב הארץ בכוח ובגבורה.

אור החיים הקדוש

בחן האדיר שנסוך על פניו, שעליו נדרשים הפסוק "חכמת אדם תאיר פניו" והגמרא הקדושה "אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו", היה מו"ר מדבר על האור החיים הקדוש זיע"א. או אז עלינו לעולם אחר לגמרי. כדור הארץ כולו היה שונה בתכלית בסביבת הרב. מבט אחר לחלוטין על העולם קיבלת מכל רגע ורגע ששהית במחיצת הרב. לאחר שראית את גודל הערצתו לרבנו חיים בן עטר, הרי שרצית גם אתה כל כולך להיות שייך לעולם נשגב זה, "לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ".

בשיעור בבית הכנסת מנחת יהודה היה הרב אומר שכתב רבנו חיים בן עטר בתחילת ספרו שהוא ברר היטב כל דבר עד שכתב אותו ולכן אין לחלוק עליו, ולאחר מכן היה מרעים הרב בקול אדיר ונעים ואומר: "ואור החיים הקדוש כתב שאסור בשום אופן לתת מארץ ישראל לגויים, אז מי מעז לחלוק עליו?" אם זכית לשמוע את מו"ר כך, או אז נתמלא לבך ביחס הרוממות האדיר שצריך להיות כלפי אור החיים הקדוש וכלפי רגבי אדמתה הקדושים של ארץ חיינו; או אז זכית להבין שיחס של חרדת קודש לארצנו הקדושה הוא ציווי אלוקי שאינו קשור כלל לפוליטיקה אלא דברי אלוקים חיים!

הרב היה מספר על עצמו שבילדותו כשהלך להשתטח על ציונו של אור החיים הקדוש בהר הזיתים חשב שרבי חיים בן עטר הוא "רבי של אשכנזים", כי ראה חסידים רבים שבאו לשם. אלא שגדלותו של בעל אור החיים הקדוש נכרה גם מן העובדה שהוא התקבל על כל העדות והחוגים בלי יוצא מן הכלל. והיה הרב מציין את אהבת הבעל שם טוב הקדוש לבעל אור החיים הקדוש, וסיפר בהערצה על כך שספריו של בעל אור החיים הקדוש נפוצו בקרב כל ישראל.היה

הרב מזכיר תמיד שהאדמו"ר הקדוש מצאנו היה מחמיר מאוד בהלכות שחיטה והיה סומך על שוחט תלמיד חכם ירא שמים. פעם אחת כשישבנו יחד בסעודת שבע ברכות, נתבקש השוחט לומר דבר תורה ואמר דבר תורה בשם "אור החיים" בלי להוסיף את התואר "הקדוש", ובשל כך אמר האדמו"ר מצאנו שהוא איננו סומך יותר על שחיטתו...

והיה מורנו ורבנו מספר בערגה על האדמו"ר הקדוש רבי ישראל אבוחצירה, "הבבא סאלי" ע"ה, שהיה יושב ביום שישי אחר חצות היום מחוץ לביתו כמתין לבוא שבת המלכה, ולומד את כל פירוש אור החיים הקדוש על הפרשה. את הקידוש בליל שבת היה עושה רק לאחר שגמר ללמוד את כל פירוש אור החיים הקדוש על הפרשה.

אמונת חכמים

אי אפשר להיזכר ברב בלי לספר על עוצם אהבתו ל"בן איש חי". הרב רצה בכל מאודו למסור לדור הבא את חשיבות הלימוד בספרי ה"בן איש חי" והפסיקה לפיו. הרב היה מספר על כך שבבגדד היה חם מאוד בקיץ וכדי להפיג במקצת את החום, היו אוכלים הרבה אבטיחים שאותם קררו בבארות המים. בקדושתו ופרישותו ממנעמי העולם הזה, היה מרן ה"בן איש חי" מברך "שהחינו" על האבטיח רק כשהגיע ליל ראש השנה!

פעם בדרך אחרי מנחה של שבת בבית הכנסת "מגן אברהם", אמר הרב שבדורנו אם מישהו לומד כמה סעיפים ב"בן איש חי" כבר קוראים לו "הרב הגאון" ועוד תארים ואילו בדור הקודם היו יהודים פשוטים שחזרו על הספר "בן איש חי" לפחות מאה פעמים!

במשך שנים רבות זכינו לנסוע מידי שנה בי"ג אלול לשיעורו של מורנו ורבנו בבית הכנסת "מנחת יהודה" בירושלים, ביום הילולת ה"בן איש חי". זכורני איך הרב שינה את סגנון השיעור במשך השנים לטובת הציבור. בשנים הראשונות הייתי יושב שם, מסתכל על הרב ולא מביין מאומה מדברי הרב העמוקים כל כך, אך בשנים האחרונות הרב דיבר בסגנון קל יותר וסיפר הרבה מאוד סיפורים על מרן ה"בן איש חי".

הרב היה אומר באזכרה ל"בן איש חי": "עיקר העיקרים של ההילולא שמתאספים ועוסקים בתורתו. כל דבריו של ה"בן איש חי" הם קודש קודשים והייתה לו סיעתא דשמיא שהדפיסו את ספרו פעמים רבות והרדב"ז אמר שזה סימן שרוח הקודש ריחפה בו". אחרי פלפול ארוך, חזר הרב לדבר בשבחו של ה"בן איש חי" ואמר: "החכמה של ה"בן איש חי" הייתה גם בכך ששילב את חכמת הנגלה עם חכמת הקבלה.

הרב סיפר שהמקובל הרב שמואל דרזי זצ"ל אמר לו שהוא יודע איפה בעירק נמצא כתב היד (עם מקורות מפורטים לכל הלכה שכתב) של ספרו של רבנו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" ע"ה. הרב אמר לו שייסע להביא את זה. הרב דרזי חיכה לשעת כושר אך לצערנו לא עלתה בידו.

”טובים מאורות” – הקשר בין הרב אליהו לרב שפירא זצ”ל

טובים מאורות שבראם אלוקינו. ובדורנו זכינו שהמאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים שתל בירושלים את שני המאורות הגדולים, הרב אברהם שפירא וחכם מרדכי אליהו זצ”ל.

שניהם התגוררו בקרית משה בירושלים, והשכונה כולה הייתה מאירה באורם הגדול והייחודי. רוממות מיוחדת הייתה להסתופף בצלם, לראות את הכבוד וההערכה שרחשו זה לזה.

סיפר לנו הרב יצחק גנירס זצ”ל (המכונה “אקלה”) שהוא זוכר שיום אחד לפני שנים רבות הגיע מרן ראש הישיבה הרב שפירא לישיבה ופניו שהיו מאירות תמיד, האירו ביותר, באופן מיוחד. וכששאלוהו תלמידיו: רבנו, לשמחה מה זו עושה? ענה להם: היום הגיע לבית הדין תלמיד חכם מיוחד, עם פקחות מיוחדת, שמו הרב מרדכי אליהו. והרב שפירא שמח בו מאד.

סיפר ידידי רבי דורון דאום, שפעם פנה אליו הרב שפירא ואמר לו: “אנשים לא מבינים מה ערכו ומה חשיבותו של הרב אליהו. במקרים הקשים ביותר בבית הדין רק הוא יכול לפתור את הבעיות” (לאחר שהרב אליהו סיים את כהונתו ברבנות הראשית היה נקרא לסייע כדין בהרכבים בבית הדין הגדול).

גם מורנו חכם מרדכי אליהו זצ”ל מאד העריך את הרב שפירא, ובאחרית ימיו היה חוזר ומספר שכשהביאו רופא עיניים לרב שפירא, שאל אותו הרופא מה הבעיה, ענה לו הרב שפירא: רבנו חננאל... (שלא רואה את האותיות הקטנות של רבנו חננאל בגמרא).

מלא וגדוש בשמחה וצהלה היה הרב שפירא. פעמים רבות היה עונה תשובות מיוחדות, כשחיוך מיוחד נסוך על פניו. דמותו הייחודית והמאירה חקוקה בליבנו באהבה והערכה אינסופית, והלוואי נזכה לקלוט רשמים מאורו הגדול ולחיות חיי נאמנות ומסירות מוחלטת לתורה על כל חלקיה, ולכבד תלמידי חכמים אמתיים כל ימינו.

ואת יראי ה' יכבד

אצל מורנו הרב זצ”ל לא היה “מונופול” על התורה למגזר מסוים בלבד או חלילה עליונות ליוצאי גלות מסוימת על פני יוצאי גלות אחרת, לא זלזול באחרים, לא התנשאות וגאווה. מעולם לא היה אצלו סגנון דיבור מתנשא או שולל ציבור מסוים בעם ישראל, לא הייתה אמירה ש”אנחנו בני התורה ואחרים אינם, ולכן יש להיבדל מהם”. הרב העריך וכיבד תלמידי חכמים מכל הסוגים והגוונים. הלוואי ונזכה להמשיך עלינו רושם מאור תורתו וקדושתו. ממידותיו התרומיות ורגישותו. מאהבתו לארץ ישראל. ונזכה בקרוב לביאת הגואל ולבנין אריאל.

קובץ זה מוקדש
לבריאותו האיתנה של
יוסף בן מרגלית
בתוך שאר חולי עמו ישראל

קובץ זה מוקדש
לרפואת
זהבה בת מרגלית
בתוך שאר חולי עמו ישראל

קובץ זה מוקדש
לעילוי נשמת
מרגלית בת טפחה
נלב"ע טו"ב אדר א' תשע"א